

[Sigsgaard.]

skal man afgøre det? Kan det afgøres ved, at ministeren står herop og siger, at det er et fantasifoster? Selvfølgelig ikke. Det ved ministeren ingenting om, medmindre han har skaffet sig indblik i, hvem der faktisk kontrollerer B & W. Det kan kun komme for dagens lys, hvis man foretager de undersøgelser, som jeg stillede forslag om i mit dagsordensforslag, og det nægter ministeren ved at sige, at han ikke kan acceptere dagsordenen. Min analyse har sandsynligheden for sig. Jeg har dog kunnet lægge nogle tal på bordet. Ministeren og for den sags skyld alle andre, der har talt her i dag, har ikke kunnet præstere nogen tal. Den har sandsynligheden for sig, men skal den efterprøves, kan det kun ske ved at foretage de undersøgelser, som jeg har stillet forslag om i dagsordensforslaget. Der er åbenbart visse ting, der ikke så gerne må komme for dagens lys, siden man ikke vil foretage de undersøgelser.

Fru Dagmar Andreasen sagde, at det ikke løser et eneste problem, at man vedtager VS' dagsordensforslag. Det skaber dog forudsætninger for at forstå, hvad baggrunden egentlig er for det, der sker omkring B & W. Finansudvalget har åbenbart ikke bekymret sig om at få sådanne oplysninger på bordet. Men skal man handle ansvarligt, må man kende disse forudsætninger. Forudsætningerne er nødvendige ikke bare for at forstå problemerne, men selvfølgelig også for at tage fat på dem og løse dem, hvis man vil gøre noget ved dem for alvor.

Socialdemokraterne var også imod venstresocialisternes dagsorden. Handelsministeren havde dog nogle, måske lidt overfladiske ord til forslaget, men fra socialdemokratisk side kom der ikke ét eneste ord til motivering; man ville bare ikke være med. Hvad er det egentlig, socialdemokratiet er imod i vores dagsordensforslag? Vi vil have ejerforholdene i B & W klarlagt. Er man imod at få dem klarlagt? Vi vil have oversigt over de økonomiske transaktioner, der er sket i de senere år — også ud over den, jeg nævnte før med Investor — for deri ligger selvfølgelig en del af forklaringen på, hvorfor det går, som det går i B & W. Er socialdemokraterne imod det? Vi vil have at vide, hvad det er for underleverandører, der er tale om, til hvilke priser de sælger deres

varer til B & W, hvad det er for redere, der er tale om, og hvordan priserne ligger på de skibe, der leveres. Det vil man fra socialdemokratisk side åbenbart ikke være med til.

Hvad er det egentlig for noget? Det er det socialdemokrati, der sammen med andre partier igen i marts måske skal behandle den sag, måske skal være med til at bevilge flere penge eller måske kommer ud for tilsvarende situationer med andre selskaber. Man vil ikke undersøge, hvad baggrunden egentlig er. Jeg må nok sige, at jeg synes, det er forbløffende. Jeg kan ikke fortolke det på anden måde, end at det ikke er et uheld eller manglende tid eller sløvhed eller noget som helst, der har gjort, at man fra socialdemokratiets eller andre partiers side ikke har stillet nogen betingelse i finansudvalget, men at det er manglende vilje, for der var jo heller ikke noget om, at man ville skaffe de oplysninger frem på anden måde end ved at vedtage forslaget her.

Så sagde ministeren, at han ikke fandt det spor underligt, men tværtimod særdeles fornuftigt, at Investor, som har B & W-formanden i bestyrelsen, forlader den synkende skude og redder sine penge hjem, samtidig med at man presser et alt for viligt finansudvalg — det sagde ministeren nu ikke; det er mig, der taler om et alt for viligt finansudvalg — til gennem garantien at lade skatteyderne løbe den risiko, som Investor og B & W-formanden ikke vil løbe. Ministeren synes, at det var ganske rimeligt, at man solgte de aktier. Ja, det er helt i overensstemmelse med det økonomiske system, vi lever under, og det er også helt i overensstemmelse med regeringens politik. Men jeg tror nok, jeg tør påstå, at folk i almindelighed, og de fleste mennesker er jo ofre for den slags transaktioner, der her er tale om, ikke finder det i orden.

Nogle ord om de andre dagsordensforslag, der er stillet. Hvad socialdemokratiets dagsordensforslag angår, må jeg sige, at så vidt jeg kan se, kan det råd, der skal nedsættes med deltagelse af repræsentanter for industrien og de faglige organisationer og samfundet — hvad så samfundet ellers er — kun eller i hvert fald i høj grad bidrage til den sammenspisthed af fagbevægelsens top og industriens top og statens top, som man ser blive dyrket så voldsomt i Sverige, og det kan meget nemt betyde en endnu mere